

Rachunek Prawdopodobieństwa MAP1181

Wydział Matematyki, Matematyka Stosowana

Lista 1. Rozwiązanie zadania 1.1 (b) i (c)

Opracowanie: Kinga Włodarczyk

Zadanie **1.1**

- (b) Uzasadnij podaną na wykładzie konstrukcję przestrzeni probabilistycznej o skończonej liczbie stanów.
- (c) Uzasadnij podaną na wykładzie konstrukcję przestrzeni probabilistycznej o nieskończonej przeliczalnej liczbie stanów.

Rozwiązanie podpunktu (b):

$\Omega = \{\omega_1, \dots, \omega_n\}$ - zbiór **skończony**,

$\mathcal{F} = 2^\Omega$ - rodzina wszystkich podzbiorów zbioru Ω ,

każde prawdopodobieństwo P można wtedy skonstruować w następujący sposób:

- wybieramy liczby p_1, p_2, \dots, p_n spełniające warunki $p_i \geq 0$ dla każdego $i = 1, 2, \dots, n$ oraz $\sum_{i=1}^n p_i = 1$,
- definiujemy $P(\{\omega_i\}) := p_i$ dla $i = 1, 2, \dots, n$.

Z własności prawdopodobieństwa mamy wtedy dla dowolnego $A \in \mathcal{F}$

$$P(A) = \sum_{\{i: \omega_i \in A\}} p_i.$$

Zacznijmy od uzasadnienia powyższego wzoru:

$A \subset \Omega$ - zbiór skończony \Rightarrow

$$\Rightarrow A = \bigcup_{\{i: \omega_i \in A\} \subset \{1, \dots, n\}} \{\omega_i\}$$

$$\text{oraz } \{\omega_i\} \cap \{\omega_j\} = \emptyset \quad \text{dla } i \neq j \quad \Rightarrow$$

$\Rightarrow A$ to suma przeliczalna zbiorów parami rozłącznych \Rightarrow

$$\Rightarrow P(A) = P\left(\bigcup_{\{i: \omega_i \in A\}} \{\omega_i\}\right) = \sum_{\{i: \omega_i \in A\}} P(\{\omega_i\}) = \sum_{\{i: \omega_i \in A\}} p_i,$$

- jeśli P ma istotnie być prawdopodobieństwem.

Żeby udowodnić podaną konstrukcję, należy pokazać, że określone wyżej (Ω, \mathcal{F}, P) jest przestrzenią probabilistyczną. Sprawdzamy kolejne własności, jakie musi spełnić (Ω, \mathcal{F}, P) , zgodnie z definicją przestrzeni probabilistycznej:

1. $\Omega \neq \emptyset$ - jest spełnione, ponieważ Ω zawiera przynajmniej jeden element.

2. $\emptyset \in \mathcal{F}$ – jest spełnione, ponieważ zbiór pusty jest podzbiorem każdego zbioru.
 $A \in \mathcal{F} \Rightarrow A^c = \Omega \setminus A \in \mathcal{F}$ – jest spełnione, ponieważ, jeśli jakiś zbiór jest podzbiorem Ω , to jego dopełnienie również.
 $A_1, A_2, \dots \in \mathcal{F} \Rightarrow \bigcup_{i=1}^{\infty} A_i \in \mathcal{F}$ – jest spełnione, ponieważ, dowolna suma podzbiorów Ω też jest podzbiorem Ω .

3. (I) $P : \mathcal{F} \rightarrow [0, 1]$

Dowód:

Dla dowolnego $A \in 2^\Omega$ zachodzi:

$$\left. \begin{array}{l} \forall_{i \in \{1, 2, \dots, n\}} p_i \geq 0 \\ \sum_{i=1}^n p_i = 1 \\ \{i : \omega_i \in A\} \subset \{1, 2, \dots, n\} \end{array} \right\} \Rightarrow 0 \stackrel{(1)}{\leq} \sum_{\{i : \omega_i \in A\}} p_i \stackrel{(2)}{\leq} \sum_{i=1}^n p_i = 1,$$

(1) - bo sumujemy wyrazy nieujemne, (2) - bo $\{i : \omega_i \in A\} \subset \{1, 2, \dots, n\}$ i zachodzi (1).
 Zatem $\forall_{A \in 2^\Omega} 0 \leq P(A) \leq 1$ i warunek (I) jest spełniony. ■

(II) $P(\Omega) = 1$

Dowód:

$$\left. \begin{array}{l} \sum_{i=1}^n p_i = 1 \\ \{i : \omega_i \in \Omega\} = \{1, 2, \dots, n\} \end{array} \right\} \Rightarrow P(\Omega) = \sum_{\{i : \omega_i \in \Omega\}} p_i = \sum_{i=1}^n p_i = 1 \quad \blacksquare$$

(III) Dla $A_1, A_2, \dots \in \mathcal{F}$, parami rozłącznych (tzn. $A_i \cap A_j = \emptyset$ dla $i \neq j$)

$$P\left(\bigcup_{k=1}^{\infty} A_k\right) = \sum_{k=1}^{\infty} P(A_k)$$

Dowód:

$$A_k \cap A_j = \emptyset \quad \forall_{k \neq j} \Rightarrow \{i : \omega_i \in A_k\} \cap \{i : \omega_i \in A_j\} = \emptyset \quad \forall_{k \neq j}$$

oraz

$$\{i : \omega_i \in \bigcup_{k=1}^{\infty} A_k\} = \bigcup_{k=1}^{\infty} \{i : \omega_i \in A_k\},$$

przy czym sumujemy tu zbiory indeksów parami rozłączne. Ponadto, $\forall_k \{i : \omega_i \in A_k\} \subset \{1, \dots, n\}$. Zatem $\{i : \omega_i \in A_k\} \neq \emptyset$ jedynie dla k z pewnego skończonego zbioru. Stąd:

$$P\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\right) = \sum_{\{i : \omega_i \in \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\}} p_i = \sum_{i \in \bigcup_{n=1}^{\infty} \{i : \omega_i \in A_n\}} p_i \stackrel{(3)}{=} \sum_{n=1}^{\infty} \left(\sum_{\{i : \omega_i \in A_n\}} p_i \right) = \sum_{n=1}^{\infty} P(A_n).$$

Krok (3) jest uzasadniony, bo po lewej stronie mamy sumę skończoną, a po prawej formalnie nieskończoną, ale w której tylko skończona ilość składników jest różna od 0 (czyli w istocie mamy tu też sumę skończoną), możemy więc permutować i grupować wyrazy tej sumy. ■

Rozwiązanie podpunktu (c):

$\Omega = \{\omega_1, \omega_2, \dots\}$ - zbiór **nieskończony, przeliczalny**,

$\mathcal{F} = 2^\Omega$ - rodzina wszystkich podzbiorów zbioru Ω ,

każde prawdopodobieństwo P można wtedy skonstruować w następujący sposób:

- wybieramy ciąg liczbowy p_1, p_2, \dots spełniający warunki $p_i \geq 0$ dla każdego $i = 1, 2, \dots$ oraz $\sum_{i=1}^{\infty} p_i = 1$,
- definiujemy $P(\{\omega_i\}) := p_i$ dla $i = 1, 2, \dots$

Z własności prawdopodobieństwa mamy wtedy dla dowolnego $A \in \mathcal{F}$

$$P(A) = \sum_{\{i: \omega_i \in A\}} p_i.$$

Powyższy wzór możemy uzasadnić tym samym sposobem, który był używany w podpunkcie (b).

Dowód przeprowadzamy również analogicznie jak w podpunkcie (b). Własności 1., 2. są spełnione (uzasadnienie identyczne jak w (b)).

Podobnie jak w (b) pokazujemy własność 3.

(I) $P : \mathcal{F} \rightarrow [0, 1]$

Dowód:

Dla dowolnego $A \in 2^\Omega$ zachodzi:

$$\left. \begin{array}{l} \forall_{i \in \mathbb{N}} p_i \geq 0 \\ \sum_{i=1}^{\infty} p_i = 1 \\ \{i : \omega_i \in A\} \subset \mathbb{N} \end{array} \right\} \Rightarrow 0 \stackrel{(1)}{\leq} \sum_{\{i: \omega_i \in A\}} p_i \stackrel{(4)}{\leq} \sum_{i=1}^{\infty} p_i = 1,$$

(1) - bo sumujemy wyrazy nieujemne, (4) - bo $\{i : \omega_i \in A\} \subset \mathbb{N}$ i zachodzi (1). Zatem $\forall_{A \in 2^\Omega} 0 \leq P(A) \leq 1$ i warunek (I) jest spełniony. ■

(II) $P(\Omega) = 1$

Dowód:

$$\left. \begin{array}{l} \sum_{i=1}^{\infty} p_i = 1 \\ \{i : \omega_i \in \Omega\} = \mathbb{N} \end{array} \right\} \Rightarrow P(\Omega) = \sum_{\{i: \omega_i \in \Omega\}} p_i = \sum_{i=1}^{\infty} p_i = 1 \quad \blacksquare$$

(III) Własność (III) również udowadniamy tak samo jak w podpunkcie (b), jedynie musimy inaczej uzasadnić krok (3). Tutaj po lewej stronie mamy sumę, która może być nieskończona, przeliczalna. Ale wyrazy tego szeregu są nieujemne i jest on zbieżny bezwzględnie. Więc permutacja i grupowanie wyrazów nie zmienia sumy tego szeregu. Zatem krok (3) jest uzasadniony. ■